

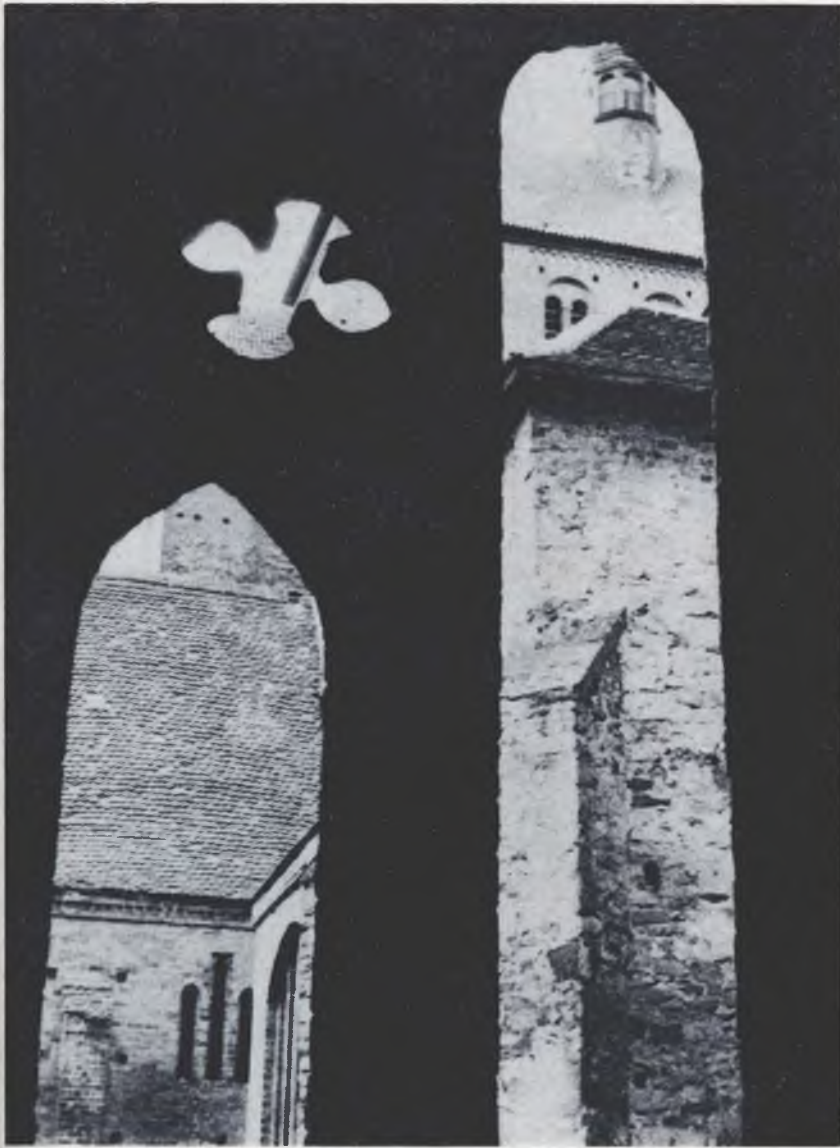
✠ POGAŇNAJ BÓH

ČAS OPIS EVANGELSKICH SERBOŮ

8. číslo • ISSN 0032-4132

Budyšin, awgust 1980

Lětnik 30

Bože slovo za žnjenc:

**„Derje wěm, što myslu wo was,
praji Knjecz: myslje měra a nic njezboža,
zo bych wam dał přichod a nadźiju.“**

Jeremia 29, 11

Wulke njezbožo a ćežke horjo bě israelski lud potrjechiło. Kral Nebukadnecar bě židowski kraj z wójnu přečahnył a jako dobyćer wjetšinu luda do babylonskeje jatby wotwjedl. Tutym swojim krajanam je profet Jeremia napisał, zo by jich tróšto-

wał a pohonjał. (Wobsah tutoho lista so namaka w 29. stawje knihi tutoho profety.)

Jeći w Babylonskej njemóžachu zrozumić, zo je Bóh dopuścił, zo bu lud Boži z kraja swojich wótcow do dalokeje Babylonskeje wotwjedzeny.

Jim so styskaše po domiznje. Hórka nuza bě za nich, zo dyrbjachu tam w cuzym kraju mjez pohanskim ludom živi być, kiž njewěri do wšehomócnego Boha a kiž nima so po Božich kaznjach. Babylonski lud sam drje wšelakim boham a přiboham woprufe a słuži, Boha israelskeho luda pak hani. Pohanojo wusměšowachu wobohich jatych: „Hdže je nětko waš Bóh, wo kotrymž prajiče, zo je wšehomócný a při kotrymž žanych druhich bohow njeje?“ Tajke hanjace řeče bolachu jatych jara a zbudžowachu w jich wutrobach dwěle a njewěstosć.

Zo so tam w cuzbje na Božich službach w swjatym temple w Jerusaleme wjace wobdželić njemóžachu, bě dalje horjo jatych. Kóždy pobožny Žid putnikowaše po móžnosći znajmjeńša jónkróc wob lěto do Jerusalema, zo by w temple woprował, so modlił a so na rjanych Božich službach wobdželił. Wšak bydleše — po jich wěrje — Bóh w najswjećišim temple. Tam w temple su pobožni Božemu wobliču najbliže. Tam dosahnu modlitwy cyle wěsće Bože wucho!

Nětko pak, tu w cuzym kraju, daleko wot Jerusalema wotsalenym, Bóh jich modlitwy snano njeslyši? Njeby hewak jich próstwy wuslyšał a swój lud wuswobodźił? Hdy přichwata Bóh, zo by jatych zaso domizny dowjedl? Abo je Bóh snano na swój lud zabył? Abo so wot njeho wotwobroćil? „Při Babylonskich rěkach sedžachmy a plakachmy, hdyž na Zion spominachmy“ — tak so rudžachu a skoržachu tam w cuzbje. (Přisp. red.: Tute słowa běchu w poslednich lětach njesměrnje znate, ale jenož w jendželskej formje šlagra: „By The Rivers Of Babylon“! Wjetšina ludži, kiž zahoriće tutón šlager spěwaše, njewědžeše, zo so poprawom modli psalm! Karelej Gottej bě něchtó w němskej wersiji šlagra podpoził stawiznu wo twarje Babylonskeje wěže, štož pak po jendželskim originalu njeje prawje!)

W tajkim hlubokim njezbožu zaslyša jeći slubjenje Bože: „Derje wěm, što myslu wo was, myslje měra a nic njezboža, zo bych wam dał přichod a nadźiju. A hdyž budžeće mje z cylej swojej wutrobu pytać, da chcu so wam namakać dać a chcu wašu jatbu wobroćić a chcu was zaso do domizny dowjesć!“ Tajka powěsć wšak bě žalbička wušam a wutrobam jatych!

Do noweje nadźije a radosće wšak zdobom tež hórke kapki połona padachu, hdyž lud Boži dale zaslyša: „Hdyž budžeće sydomdzesat lět w

(Pokročowanje na str. 2)

(Pokročowanje ze str. 1)

Babelu, chcu waš wosud změnić“, praji Knjez. To je tola strašnje dolhi čas čakanja na Božu pomoc. Jón přetrača, to sebi žada njesměrnje wulku sčerpliwosć. Zo bychy čas čakanja prawje wužiwali, poruča Knjez jaty: „Twarće domy a wobydłuće je! Založujće zahrody a wužiwajće jich plody! Zeńće so a płodźće synow a džowki! Starajće so wo lěpše kraja a modlće so za njón!“

To tola rěka: wužiwajće prawje wšě móžnoty a składnosće, kiž su wam w cuzym kraju date, k wašemu lěpšemu a to je tež k lěpšemu tutoho kraja. Dokelž, jenož ruce zložić a skorzić a so rudzić, to nikomu njepomha! — Skónčnje je Bóh tute njezbožo swójeho luda do zboža přewobročil.

Što pak ma tutón list profeta nam prajić? My tola njejsmy w jatbje w cuzym kraju žiwi. Naše problemy su hinaše hač te židowskich jatych w Babylonskej. A tola móže tutón list tež nam spomóžny być. Wšak su křesćenjo na zemi a w swěće na wěste wašnje „cuzbnikojo a putnikojo“, kaž so to w liscě Hebrejskim praji. To ma za nas sčewki. My mamy so hinak zadžeržeć hač swětni ludžo. Wěste

wěcy dyrbymy sebi zarjekować. A we wěstym zmysle smy tež jeći: jeći čłowjeskeho hrěšneho wašnja, jeći požadliwosće, sebičnosće, česćelakomnosće a tak dale. K tomu přińdu hišće druhe wosobinske čěže a bědy.

Radlubje bychmy wuswobodzeni byli wot tuteje abo tamnje kwakle.

Někotryžkuli je hižo lěta dołho chory abo brašny abo wosamočeny, a tych je mało, kiž maja zrozumjenje za njeho a jeho wopytuja a jemu pomoc podawaja.

Stari ludžo čerpja pod tym, zo so lědma što za nimi praša abo so wo nich postara. Kelko čłowjekow žaruje wo to, štož su zhubili abo štož wjace njezamóžeja. Kelko jich čaka — što wě, kak dołho hišće! — na čłowjesku abo Božu pomoc. Jim wšěm přiwoła profet Jeremias: Budźće sčerpliwi! Wšo ma swój čas, Bóh chce waš wosud změnić, budźće-li jeho wo sčerpnosć a wo pomoc prosyć!

Někak podobne položanju israelskeho luda w Babylonskej je wšak tež naše položenje. Jako křesćanska wosada smy žiwi w kraju, w kotrymž su wjednistwo a wjetši džěl luda (při poslednim ličenju ludu w NDR před wjac hač džesać lětami wuznawaše

so 60 procentow wobydlerstwa k jedneje křesćanskeje wěrje. Zamołwići našich cyrkwjow liča z tym, zo je tutón podžěl mjeztym pod 50 procentami!) njekřesćanske a do wšehomócného Boha njewěri. Je móžno, zo tu abo tam tež slyšimy: Hdže ha je waš Bóh? Čehodla wam njepomha we wašej nuzy abo zrudobje? Haj — hdže je Bóh? Nochce abo njezamóže pomhać?

Cyle wěsće chce wón a zamóže tež nam pomhać. Jenož čas a wašnje pomocy Bóh sam postaja. A tež naš Bóh přez profeta napomina, zo bychmy ze wšej sčerpliwosću čas čakanja na pomoc prawje wužitkowali a móžnoty a składnosće za čelne a za nabožne žiwjenje, kiž su nam date abo wostałe, prawje naložowali, wukonjowali a zarjadowali. Wšudžom pak a každy čas mamy móžnotu, so k Bohu modlić, so jemu džakować a dobroprošenje činić za přiwuznych a znatych, za ludy a za wyšnosće, tež za njekřesćanske.

Dołhož křesćanska wosada za Chrystusom chodži a dowěru k Bohu njespušći, chce njebjeski Wótc pola njeje być z myslimi měra a nie njezboža, zo by jej dawał nadžiju a přichod!

Jan Paler

„Serbska ewangelska synoda“

Zawěsće wšitcy wěmy, zo je naša cyrkej scyła, naša sakska krajna cyrkej wosebje jara, chětro demokratisce wjedžena. Ani biskop, ani prezident krajneje synody abo prezident krajnostawského amta nima sam za sebjě přewjele połnomocy a to je tež derje tak! Wažne rozsudy stanu so po wuradžowanjach demokratiskich gremijow, synodow a kolegialnych wjednistwow.

Tež my Serbja mamy tajki demokratiske gremij a — dyrbjeli sej toho wědomi być! Je to Serbska zwjazkowa zhromadźizna.

Wona bě so po změnje we wjednistwje serbskeje superintendenty loni znowa we wosadach wuzwoliła a měješe sobotu, 26. apryla, na Budyjskej Michalskej. „serbskej“, farje swoje přenje posedženje (rozprawjachmy w powěsćach hižo wo tym). Zwjazkowa zhromadźizna je zastupjerstwo serbskich wosadow a wobsteji z wolenych a powołanych sobustawow.

Zhromadźizna wotewrě so, kaž každe schadžowanje pola nas, z bibliskim słowom. Přitomni stajichu so pod Bože słowo a buchu sej wědomi, zo je to zawjazowace.

Přeni dypk wuradžowanja bě wólbawo powołanych. Woleni sobustawojo smědžachu namjetować a potom wolić. Z namjetowanych wuzwoli so pjeć ewangelskich Serbow za sobustawow Zwjazkoweje zhromadźizny, mjez nimi redaktor „Pomhaj Bóh“.

Potom wuzwoli so knjez Arnošt Grofa z Chasowa za naměstnika předsydy. Předsyda je po wustawkach serbski superintendent, we wo-

komiku farar Siegfried Albert-Hrodzišćanski.

Zwjazkowa zhromadźizna schadźuje so jónu za lěto, chiba zo žada dvě třecínje druhu zhromadźiznu. Hewak spjelnja Wuběrk nadawki zhromadźizny. Tohodla je tutón wuběrk jara wažny. Do njeho słušataj wězo předsyda, Albert, a město předsyda, Grofa. K tomu přizwoliču so w tajnej wólbje knjeni Hempelowa (Budyšin) a knjezaj Pětr Malink (Budyšin) a Cyril Pjeh (Riesa). Jako zastupjerjo tutych wuzwoliču so knježa Maks Chěžnik, Arndt Soba a Radoměr Wičaz.

Wažny nadawk Zhromadźizny je rjadowanje financow. Dokelž su so tež tute po změnje přerjadowali, přepoda Zhromadźizna wuradžowanje a wobzamknjenje wo nich wuběrkej. Wuběrk je so tež mjeztym schadźował.

Přichodny dypk bě Serbski cyrkwinski džed. Wo nim jeho předsyda, farar Gerhard Lazar, informowaše. SCDž ma swój wuběrk a je wot Zwjazkoweje zhromadźizny njewotwisny.

W dypku „Wšelčizny“ rěčeše so wo stawje serbskeje superintendenty. Praji so hišće jónu, zo njeje farar Albert superintendent, ale zo wukonja nadawki serbskeho superintendenta. Dale rěčeše so wo wobsadženju serbskeje fary w Budyšinje. Praji so, zo njeje we wokomiku žadyn farar k dispoziciji. Mjez 25 přítomnymi njebě pytnýc wulki lóšt, wo serbske wobsadženje tuteje fary wjować. Runje w tajkich situacijach by so demokratiske charakter našeje

Knjez Bjenada z Wulkich Zdžarow-tajka prawy serbski bur! Snadž nam něchtó wo nim napisa!

cyrkwe pokazać dyrbjal! Nasta začič, zo je ewangelske Serbstwo někak zlemjene abo mrtwe, tak zo so bjez wojowanja wzda swojeje najwažnišeje, najnahladnišeje a najcentralnišeje fary! Wobzamkny so jenož pismo na krajnostawski amt, zo by so po druhim podarmotnym wupisanju fary serbski kandidat teologije Jan Malink na tutu faru powolał.

Wón džeržeše tež dobry přednošk „Luther a Serbja“ na koncu schadžowanja.

Radio DDR wo cyrkwi w Serbach

(Pokročowanje z poslednjeho čisla)

Njeje jenož hladajo na 35. rōčnicu wuswobodženja pīmerjene, na tutech tŕoch serbskich kŕesćanskich antifašistow, za mnohich druhich, dopomnić. Wot nich wuchadźace impulsy so pola katolikow a protestantow džensa tworićelisce jewja w tym, zo so woni staja na stronu realneho socializma. Tak je spisowaćel Pētr Malink, syn Łazowskeho fararja, w interviewje za STANDPUNKT 11/79 rozsudnje formulował:

„Komplikowane procesy přeměnjenja, kotrež tež k socializmej słušeja, wjedźechu k tomu, zo so wujewichu ludowe a swětonahladne rozdźěle. My sami, ewangelscy Serbj, stejimy w tutym wuwicu nutřka a čerimy je doprědka. Činimy to w bolostnym a zdobom wjesolym wědomju, zo dyrbymy něštozkuli spuścić, štož bě nam lube, zo pak je młoda a sebjewědoma generacija při tym, sej swoje puće pytać. Wona wroći so na wupruwane nazhonjenja.“ (Přisp. red.: Tutón interview Pētra Malinka předleži w cyłku redakciji, je pak za naš časopis předložli a njeje so móhl mnohosće drugeho materiala dla dotal wotčišćeć!)

Tajke přemyslowanja móžeja so tež počahować na wobšěrne džěto basnicy, kotraž jako seniorka serbskich spisowaćelow a jako wěriwa katolska kŕesćanka w procesu antifašistiskodemokratiskeho přetworženja a při natwarje socializma wažnu rōlu hraješe: Marja Kubašec. Jako wobeńdže so w měrcu 1980, rōčnica wosebje wot profesora Muki založeneho Džěłoweho kruha serbskich spisowaćelow, njebě žadyn rěčnik, kiž njeby pokazał na wažnosć a wuznam Marje Kubašec (wona by lětsa była 90 lět stara).

Ja mějach při tutej składnosći možnosć, z wulkeje ličby listow, kiž je Marja Kubašec na mnje pisała, jednu sadu wosebje wuzběhnyć, kotraž móže so takrjec jako serbske wuznaće katolskeje pēsnyerki a sobuwudawaćelki časopisa „begegnung“ wobhladować:

„Njejsmy hižo lud sam za sebj, wotzamknjeny a wobmjzowany. My smy džěl cyłka, kiž ma tež podžěl na cyłym a kiž po mocach přinošuje, štož ma dać...“

Z tym je Marja Kubašec, kotrejež biografije Marje Grōlmutec a Alojsa Andrickeho mamy tež nēmsce (bohužel nic hišće jeje romany), te nazhonjenja rozsudnje zjimała, kotrež su kŕesćenjo mjez Serbami w poslednich 35 lětach činili.

dr. G. Wirth

Kedźbu!

Džakujemy so Wam wutrobnje za Waše dary a za abonenty pjenjez – trjebamy woboje jara nuznje! Šćelće prošu woboje na čisło, kotrež steji w každym čisłe zady w malym pismje: Sorbische evangelische Superintendentur Bautzen, Sp. Bautzen 4962 – 30 – 110!

Nadźijomnje přinjese nam awgust wjac slōnca hač dotal julij! Potom móžemy tež snaž na tute wašnje dožiwić Božu krasnu stwōrbu!

60 lět Čěskosłowakskeje husitiskeje cyrkwe

W tutym lěće spomina čěskosłowakska husitiska cyrkej na dvě wuznamnej rōčnicy. Wosebje na 60 lět swojeho wobstaća a na stote narodniny swojeho založerja a přenjeho patriarcha, Thdr. Karla Farskeho.

Nastaje tuteje cyrkwe je wusce zwjazane z wuznamnosću nabožnje wosobiny dr. K. Farskeho, kotryž narodži so w lěće 1880 w podhorach Krkonošow. Wustudowa bohosłowstwo na Praskej uniwersiće. Swojich doprědkarskich nahladow dla sta so z hlōwu radikalneje skupiny čěskeho katolskeho duchownstwa, kotraž so po přenjeje swětowej wōjnje prócowaše wo někotre reformy. Předewšěm džěše jim wo zawjedženje liturgije w čěskej rěči při bohoslužbach, wo dobrowólny celibat (zo so duchowni njenuzuj, nježenjeni wostać, hdyž chcedza so stać z duchownym), wo to, zo so biskop woli a podobne reformy.

Jako da bamžowski legat twjerdu wotmołwu, zo njeđōndže k žanym reformam, wotdžěli so wuznamna skupina duchownych pod wjednistwom dr. Farskeho wot dotalneje

cyrkwe a založi nowu, čěsku, narodnu cyrkej, kotraž staji sej nadawk, na staru husitisku tradiciju nawjazać.

Tak nastaje Čěskosłowakska husitiska cyrkej, kotraž je najwjetša nje-katolska cyrkej w ČSSR. Po dobje pytanja swōjskeje teologiskeje orientacije w přenich časach, bě tuta cyrkej prawoslawnej bliska, jako so prócowaše nawjazać na tradiciju Cyrila a Metoda, japoštołow Slowjanow.

Pozdžišo přewza mnoho wot ameriskich unitarijow. Džensa kładže najwjetši doraz na Słowo Bože a je bliska ewangelskim cyrkwjam.

Cyrkej je rozdžělena na pjeć diecezow, kotrež nawjeduja biskopja. Hlōwny předstejićer je tuchwilu patriarch dr. Mir. Novak ze sydrom w Praze, hdžež je tež jich bohosłowaska fakulta z mjenom M. J. Husa.

Někotři čłonojo tuteje cyrkwe maja dobre kontakty z Lužiskimi Serbami, kaž na př. prof. dr. M. Kaňak ze swojej mandželskeje abo fararka Tenglerowa-Soukopová. Woni su husto hosćo Serbskeho cyrkwinskeho dnja. Miroslav Hloušek

Pontius Pilatus

Legenda wo nim w zwisku ze serbskej rěču.

Mjez Bambergom a Nürnbergom powěda so scěhōwaca legenda: Pontius Pilatus je so narodžił w Hausenje njedaloko Forchheima. Někotři mēnja w domje čisło 48, družu w domje čisło 73, hdžež je pječa něhdy radnica stała. Pilatus běše hižom jako džěčo wurjadnje wobdarjeny, tuž jeho pōstachu do Nürnberga do wučby. Z tuteho města přińdže jako wupōslanc do Jerusalema, hdžež naby tak

wulke bohatstwo, zo móžeše blisko swojeje rōdneje wsy Hausena natwaric nowe město, kotremuž da swoje mjeno Pontius Pilatus. Jako pak bě z njeprawom zasudžił Zbōžnika swěta, zhubi so jeho město do hlōbiny. Hdyž so jōnu wjes Hausen tak powjetši, zo móže kapon hač na to městno doběžec, kotremuž džensa hišće Pilatus rēkaju, a tam wuhŕjeba wěžu, tak zaso cyłe město zeschadza.

Pjekarskemu hōlceju z Forchheima, kotryž nošeše chlěb do wsow na předaň, zjewi so mały mužik při zahōnje Pilatus a kupi sebi za rjane pjenje

(Pokročowanje na str. 4)

(Pokročowanje ze str. 3)

njezy kruch chléba. Wón tež dowjede hólda do města pod zemju z krasnym hrodóm. To so huscišo stawaše. Hdyž pak raz wéipny mišter z hólcóm sobu džéše, bě zastup do podzemskeho města so zhubil.

Wézo je to legenda. Wésce njeje so Pontius Pilatus w Hausenje srjedz Bamberga a Nürnberga narodzil. Kak pak je k tutej legendze dóšlo? Wšelako je so spytało to wukladowác. Heinrich Kunstmann, profesor za słowjanske řeče w Mnichowje, je měnjenja, zo je serbske słowo puć, kotrež so něhdy wurěkowaše někak podobnje kaž pontj, dało k tomu nastork. Přez tutu krajinu wjedže wažny puć. Kunstmann dopokaza, zo je něhdy słowjanski wliw dosahał hač do tuteje krajiny.

(Die Welt der Slawen, létnik 1979 II str. 225 sc.) Gerhard Wirth

Čitarjo pisaja ...

... Cyły junijski „Pomhaj Bóh“ je so mi jara lubil, přinoški wšě wjele praja... Rjenje pisa tež synodala Kurt Ładki... Cyrkwinskemu dnjej kónc junija w Bukecach přeju wuspěch a nadobne poradženje!... Z lista němskeho přečela Serbow, katolika z Köthen:

... Serbski festiwal njeje mje jenož jara zahorił, ale sym tež woči a wuši rozwalal. Wosebje zajimowali su mje programy šulerjow, dokelž młodžina je nošer přichoda... W Pětrowskej cyrkwi slyšach wulkotne předowanje wo serbskej kulturje Čišinskeho a Zejlerja — ale row Michała Hórniku wupada fatalny, hačrunjež je hakle krótko tomu, zo so swjeteše stota ročnica přenjeje serbskeje nowiny...“

POWĚŚĆE

Hodžij: 12člonska delegacija nižozemskeje Mjezycyrkwinskeje měroweje rady (IKV - Interkerklik Vredesberaad; wšě wulke křesćanske cyrkwy, tež romsko-katolska, su w nim zastupjene) zetka so tu 5. junija z Budyskim konwentóm fararjow. Wotmě so jara wotewrjena diskusija. IKV bě hłowny iniciator kampanje, kotraž dowjedže loni k tomu, zo so Nižozemski parlament wupraji **prećiwo** Brüsselskemu NATO-wobzamknjenju wo atomowych raketach w Zapadneje Europje.

Budyšin: W přítomnosći fararja Lazarja-Rakečanskeho a redaktora „Pomhaj Bóh“ přija Budyski měsćanosta Heinz Wagner člonow delegacije IKV. Hollandženjo zajimowachu so wosebje za to, kak socialistiska demokracija pola nas funguje. Měšćanosta wotmolwi jim na mnohe prašenja jara wotewrjenje. Rěčeše so tež wo narodnostnej politice napřečo nam Serbam.

Berlin: 13. junija skonstituowa so tu w sydle statneje rady NDR Martin-Luther-Komitee NDR k woswjecenju pječstotych narodnin Měrcina Luthera w léce 1983. Tutomu komiteej přislušeja wuznamne wosobiny politiskeho a kulturneho žiwjenja našeje

republiky. Předsyda komiteja je Erich Honecker, městopředsyda Gerald Götting a sekretar je Kurt Löffler, kotryž je tež naš V. festiwal sobu přihotował. Erich Honecker praji w swojej wotewrjenke narěči, zo je Luthnerowe džéło džěl dopředkarskich tradicijow němskeho luda. Po Honeckeru rěčeše krajny biskop Durinskeje, Leich.

Drježdžany: Přeće!ske kontakty z ewangelskimi cyrkwami w NDR a „wulku ekumenisku hospodliwosć“ tutej cyrkwyjow hódnosće Exarch Moskowskeho patriarchata za Berlin a Srjedźnu Europu, arcybiskop Melchisedek, při wopyće w Krajnostawskim hamće našeje cyrkwyje w januaru. Naš biskop dr. Jan Hempel bě jeho přeprosyl. Arcybiskop poby tež w Mišnje a w Moritzburgu, hdžež sej cyrkwinske domy wobhlada. Wječor předowaštaj wón a biskop Hempel w polnej Drježdžanskej cyrkwi Lukaša.

Berlin: Wot nalěca tuteho léta studujetaj dwaj fararjej Zjednoceneje metodiskeje cyrkwyje w Ludowej republice Angola w našeje republice, zo byštaj swoju wědu w bohóslówtwje wudospołnił. Najprjedy činitaj pollětny intensiwkurs w němčinje na statnej šuli sobu a potom budžetaj na metodistiskej wysokej šuli w Bad Klosterlaunitz studowac. Móžnosć tajkeho studija bě biskop Carvalho z wjednistwom metodistiskeje cyrkwyje w NDR a ze statnym sekretarom za cyrkwinske prašenja wjednał.

Kleinschwarzlosen: W tutej małej wjesce pola Tangermünde wotmě so seminar CFK wo roli nowinarstwa při natwarje wobrazu njepřečela. 11 zapadoněmskich přečelow, wosebje fararjo, a 8 z NDR zaběrachu so tři dny intensiwne z nowinami wobeju krajow. Za nas bě najzajimawše dožiwjenje, zo widža zapadoněmscy wójowarjo za měr naše nowiny w NDR wo wjele pozitiwnišo, hač widžimy je my sami!

Berlin: Ewangelska nowina STANDPUNKT rozprawja pod wulkim nadpismom „Maria Kubasch“ wo referaće redaktora tuteje nowiny, dr. Günthera Wirtha wo Mariji Kubasch w Budyšinje. Wón je zdobom wicepresident Kulturneho zwjazka NDR a je sej z Marju Kubasch wjacé lét dopisowal. Při skladnosći 80lětnje ročnice založenja Koła serbskich spisowacelow porěča wón w jara wobkedžbowanym referaće wo swojim dopisowanju z Marju Kubasch.

Drježdžany: W konctydzenskim wudaću nowiny CDU „Die Union“ z dnja 28. junija je zajimawy nastawk

Pomhaj Bóh, časopis ewangelskich Serbow. — Wuchadza jonkróć za měsac z ličencu č. 417 Nowinarskeho zarjada pola předsydy Ministerskeje rady NDR. — Rjaduje Konwent serbskich ewangelskich duchownych. — Hłowny zamołwity redaktor: Farar Cyril Pjeh, 84 Riesa 11, Windmühlenstraße 17, tel. 44 91. Ekspedycja: Farar G. Lazar, 8601 Bukey (Hochkirch, Kirchweg 3). Přinoški a dary na konto Sorbische evangelische Superintendentur Bautzen Sp. Bautzen 4962-30-1101 — Ludowe nakladnistwo Domowina Budyšin. — Index-Nummer 32921 — Čiše: Nowa Doba, čišćernja Domowiny w Budyšinje (III-4-9-1107)

Wyšeho krajnocyrkwinskeho rady Dietricha Mendta wo Swětowej misionскеj konferency létsa swjatki w Melbourne. Za „Pomhaj Bóh“ napisa rozprawu knjeni Marija Schneiderowa z Lipska, kotraž bě tohorunja w Melbourne.

Teologiske šule w ČSSR

W susodneje Českosłowakskej je tu chwilu šesć bohóslówskich fakultow, na kotrychž so přichodni duchowni přihotuja na swoje powołanje. Žana bohóslówna fakulta njeje z uniwersitu zwjazana, kaž bě to w zašłosći. Wšitke fakulty su samostatne. Na čole steji dekan. Nadrjadowany a dohladowacy organ njeje ministerstwo šulstwa, ale ministerstwo kultury. Přjedawše biskopske seminary, bibliske šule a podobne džensa hižo njeeksistuja.

Romsko-katolska cyrkej ma za Čechi a Morawu swoje wysokošulske wukublišćo w Litoměřicach, za Słowaksku w Bratislavje. Prawoslawna fakulta je w Prešovje w Słowakskej. Ewangelscy z Čech a Morawy studuja na fakulće Komenskeho w Praze, słowakscy ewangelscy maja swoju fakultu w Bratislavje. Šesta fakulta je Husowa w Praze, Tam studuja kandidaća měšnistwa z Českosłowakskej husitiskeje cyrkwyje. Na wšěch tutej šulach je možno, zložić akademisku hódnotu doktora teologie.

Miroslav Hloušek

Serbske bože služby

w awguscě 1980

3. 8. — 9. nježdžela po Swjatej trojicy
Minakał: 8.30 hodž. kemše (Feustel)
Hrodžišćo: 8.30 hodž. kemše (stud. theol. Malink)
Njeswaćidło: 8.30 hodž. kemše (G. Lazar)
Budyšin-Michałska: 9.00 hodž. kemše (S. Albert)
Budestecy: 14.00 hodž. kemše (Feustel-Minakalski)

10. 8. — 10. nježdžela po Swjatej trojicy
Bukey: 8.30 hodž. kemše (G. Lazar)
Huska: 10.00 hodž. kemše z božim wotk. (Wirth)

17. 8. — 11. nježdžela po Swjatej trojicy
Bart: 8.30 hodž. kemše (S. Albert)
Porsicy: 8.30 hodž. kemše z božim wotk. (Wirth)
Budyšink: 10.00 hodž. kemše z božim wotk. (Wirth)

24. 8. — 12. nježdžela po Swjatej trojicy
Klukš: 8.30 hodž. kemše z božim wotk. (Wirth)
Połpicy: 10.00 hodž. kemše z božim wotk. (Wirth)

31. 8. — 13. nježdžela po Swjatej trojicy
Hodžij: 10.00 hodž. kemše (Wirth)

7. 9. — 14. nježdžela po Swjatej trojicy
Rakecy: 10.00 hodž. kemše (J. Lazar)
Budyšin-Michałska: 9.00 hodž. kemše (Wirth)
Njeswaćidło: 10.00 hodž. kemše (Pjeh)
Budestecy: 14.00 hodž. kemše z božim wotk. (Wirth)